

Alvastra Påbyggnad: En osteoarkeologisk studie om slakt och jakt

Kenneth Mathisen
Institutionen för Arkeologi och antikens kultur/Osteoarkeologi

De döda djuren

Vid den arkeologiska undersökningen av Alvastra påbyggnad i Östergötland mellan 1909-1930 och 1976-1980 insamlades ett av de mest omfattande benmaterial från mellanneolitikum i Sverige. Resultatet av ledsammanväxning och tandslitage visar att majoriteten av de stora däggdjuren nötkreatur och kronhjort slaktades/jagades som vuxna eller äldre, medan svin slaktades/jagades främst som subadulta, Fig 1-2.

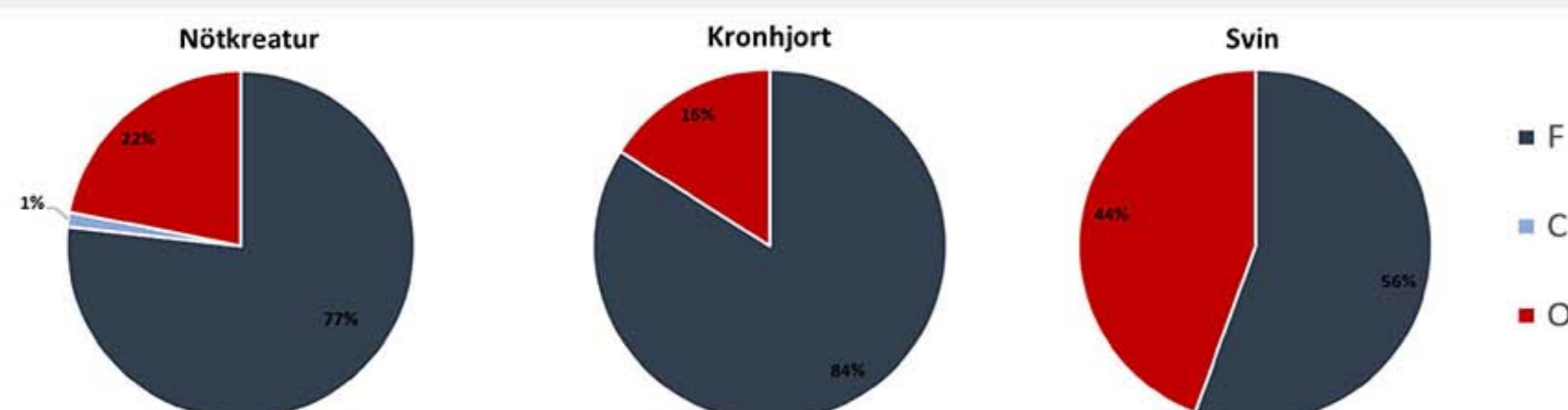
Figur 1. En mjölkttand från en kalv. Foto tagen av K, Mathisen

Mortalitetsprofiler

Åldersfördelningen av nötkreatur och svin ger delvis olika resultat beroende på bedömningsmetod, dock finns det även likheter. Endast ett fåtal tänder från kronhjort har påträffats, vilket komplicerar jämförelsen mellan epifyssammanväxning och tandslitage. De flesta tänderna från kronhjort kommer från ungdjur, vilket motstrider epifysresultatet, Fig.3. Det är spännande när det gäller hanteringen av djur i olika ålder vilket måste studeras närmare.

Figur 2. Ett underkäke från en 9 månaders gammal kuling. Foto tagen av K, Mathisen

Figur 3. Ledsammanväxning: (F) > Adulta djur. (O) < Adulta djur

Relationen mellan människa och djur?

Relationen mellan djur och människa brukas oftast handla om typiska sociala interaktioner såsom matvanor och försörjningsekonomi. I denna studie dock argumenteras det att andra sociala roller kan också ha påverkat hur mortalitetsmönstret ser ut, dvs hur påverkar relationen mellan människa och djur ett benmaterial?